

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **M. S.**, bytom B., zastúpenej JUDr. M. Š., advokátkou v B., proti odporcom **1/ JUDr. V. T.**, bytom K., **2/ Z. T.**, bytom K., **3/ G. T.**, naposledy bytom K., t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou Mgr. J. B., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Zámky, **4/ S.**, so sídlom v K., IČO: X., **o obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10 C 93/2009, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. júla 2010 sp. zn. 8 Co 308/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre z 30. júla 2010 sp. zn. 8 Co 308/2009 a uznesenie Okresného súdu Komárno z 25. augusta 2009 č.k. 10 C 93/2009-50 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súdu Komárno na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno uznesením z 25. augusta 2009 č.k. 10 C 93/2009-50 zamietol návrh navrhovateľky na obnovu pôvodného konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 9 C 198/1999. Svoje rozhodnutie s poukazom na ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p. a § 230 ods. 1 O.s.p. a zistený skutkový stav odôvodnil tým, že návrh nebol podaný dôvodne, neboli dané zákonné predpoklady taxatívne uvedených dôvodov návrhu na obnovu konania. Mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 9 C 198/1999-530 z 2. apríla 2008 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 26. februára 2009 sp. zn. 8 Co 17/2009, právoplatným dňa 11.4.2009, bol návrh navrhovateľky o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zamietnutý. Poukázal na dôvody zamietajúceho rozhodnutia súdu vo veci samej, keď podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľka mohla mať na podanom určovacom návrhu naliehavý právny záujem, keď v prípade jej úspechu v konaní sa mohlo obnoviť vlastníctvo odporcu 3/ (t.č. odporcu 4/ -

pozn.) a mohla by potom úspešne žalovať odporcu 3/ (t.č. odporcu 4/ - pozn.), avšak nepreukázala aktívnu vecnú legitímáciu v konaní v tom, že nepreukázala, že jej bola sporná garáž pridelená, že túto prevzala do nájmu, že túto v čase odkúpenia (pôvodnými – pozn.) odporcami 1/ a 2/ mala v nájme, že by bolo porušené jej právo na prednostný prevod do vlastníctva podľa § 16 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, keď za daného stavu potom ani neposudzoval otázku splnenia formálnych náležitostí kúpnej zmluvy a otázku splnenia finančných záväzkov navrhovateľky voči odporcovi 3/ (t.č. odporcovi 4/ - pozn.) v súvislosti s výstavbou bytu a garáže. Z výpovede navrhovateľky v konaní o návrhu na obnovu konania mal za preukázané, že po rozhodnutí vo veci samej navrhovateľka získala projektovú dokumentáciu elektrickej inštalácie bytového domu v K., ktorú vypracovala Ing. J. B. pre hlavného projektanta bytového domu Ing. Arch. Š., opatrenú pečiatkou spracovateľky, ktorá mala byť súčasťou úplnej projektovej dokumentácie, na základe ktorého dôkazu bol vypracovaný znalecký posudok č. X. znalcom Ing. J. R. vo veci napájania rozvodov. Súd dospel k záveru, že navrhovateľkou predložená projektová dokumentácia nezabezpečuje preukázanie skutočností, pre nepreukázanie ktorých bol jej návrh v pôvodnom konaní zamietnutý. Bez preukázania týchto skutočností by povolenie obnovy konania neprivedilo navrhovateľke priaznivejšie rozhodnutie vo veci. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Nitre na odvolanie navrhovateľky uznesením z 30. júla 2010 sp. zn. 8 Co 308/2009 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odporcom 1/ až 3/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V dôvodoch rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a skonštatoval aj správnosť dôvodov napadnutého prvostupňového rozhodnutia. Na doplnenie uviedol, že je nesporné, že v pôvodnom konaní nebol vykonaný dôkaz projektovou dokumentáciou elektroinštalácie vyššie uvedeného bytového domu, keď tento sa nenachádzal v projektovej dokumentácii predmetného bytového domu, vypracovaný Ing. Arch. P. Š., pričom súd prvého stupňa sa pokúšal vzhľadom na tvrdené skutočnosti navrhovateľkou v pôvodnom konaní, ako aj na návrh navrhovateľky, a tiež na návrh odporcov v 1. a 2. rade zabezpečiť tento dôkaz a vykonať ním dokazovanie, avšak bezúspešne, z objektívnych prekážok, hoci tento dôkaz v čase pôvodného konania objektívne existoval. Zhodne, ako súd prvého stupňa, však dospel k záveru, že tento navrhovateľkou predložený dôkaz a naň nadväzujúci znalecký posudok č. X., ktorý má preukázať elektrické prepojenie bytu navrhovateľky so spornou garážou, sám o sebe a ani

v spojení s inými známymi skutočnosťami s poukazom na obsah vykonaného dokazovania v pôvodnom konaní, nie je spôsobilý pre navrhovateľku privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, navrhla ho zrušiť a svojmu návrhu na povolenie obnovy konania vyhovieť. V dôvodoch dovolania predovšetkým namietala nedostatočné zdôvodnenie zamietnutia jej návrhu na povolenie obnovy konania, keď odvolací súd vôbec nevysvetlil, z akého dôvodu nemôže navrhovateľka v novoobnovenom konaní dosiahnuť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, čo ho k tomu názoru viedlo, aké iné dôkazy mal na mysli, nevysporiadal sa s jej argumentáciou v odvolaní, že nemohla predložiť písomný dôkaz o nájme garáže č. 1, nakoľko takýto dôkaz neexistuje a nemajú ho ani odporcovia 1/, 2/, teda ani oni nepredložili takýto dôkaz, lebo neexistuje. Odvolací súd teda nijako nezdôvodnil svoje rozhodnutie a keď sa obmedzil iba na konštatovanie, že navrhovateľkou predložený dôkaz sám o sebe a ani s inými známymi skutočnosťami s poukazom na obsah vykonaného dokazovania v pôvodnom konaní, nie je spôsobilý privodiť pre navrhovateľku priaznivejšie rozhodnutie vo veci, odňal možnosť navrhovateľke konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Vo zvyšnej časti dovolania, ako aj doplnenia dovolania namietala, že rozhodnutia prvostupňového ako aj odvolacieho súdu spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci.

Odporcovia sa k dovolaniu navrhovateľky nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas navrhovateľka zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska, a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým by bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolacím súd ďalej otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., pričom sa zameril na tie okolnosti, ktoré dovolateľka v dovolaní namietala.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Za vadu konania vymedzenú v citovanom ustanovení sa považuje aj nedostatok jasného a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Riadne zdôvodnenie rozhodnutia dáva možnosť účastníkom konania reagovať na argumentáciu v ňom uvedenú, pričom systém riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov umožňuje účastníkom konania s touto argumentáciou polemizovať, alebo ju vyvrátiť, čo sú prostriedky, ktoré napomáhajú spravodlivému vyriešeniu súdneho sporu a posilňujú ich právne vedomie. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu ustanovuje § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a kými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie

navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. V spojitosti s § 167 ods. 2 O.s.p. toto ustanovenie primerane platí aj pre odôvodnenie uznesenia súdu.

Podľa názoru dovolacieho súdu námietka navrhovateľky v dovolaní, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté takouto vadou, je dôvodná.

V danom prípade sa dovolací súd stotožňuje s tvrdením dovolateľky, že z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu sa nedá zistiť, ako sa vysporiadal s relevantnou argumentáciou navrhovateľky obsiahnutou v jej odvolaní súvisiacou s písomným dôkazom o nájme garáže č. 1, pričom odvolací súd žiadnym spôsobom nevysvetlil, z akého dôvodu nemôže navrhovateľka v obnovenom konaní dosiahnuť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, na základe akých úvah k takémuto záveru dospel a ké iné dôkazy mal na mysli. Na tejto skutočnosti nič nemení fakt, že sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, nakoľko aj konanie pred súdom prvého stupňa je podľa názoru dovolacieho súdu zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. v dôsledku nejednoznačnosti, až rozpornosti dôvodov prvostupňového rozhodnutia (a tým jeho nepreskúmateľnosti), pre ktoré návrh navrhovateľky zamietol.

So zreteľom na uvedené dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 3 O.s.p.). S prihliadnutím na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť obe rozhodnutia súdov nižších stupňov, nezaoberal sa ďalšou námietkou uvedenou v dovolaní, t.j. námietkou, že rozhodnutia odvolacieho i prvostupňového súdu spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. októbra 2013

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková